

לקיי
שענו קייז!

הדלקת נרות: 18:40
יציאת השבת: 19:32
רבינו תם: 20:17

ע"פ אופק תל אביב
י' בניסן התשפ"ג

טוב להסות בה'

834

ליל כל הברכות

צו התשפ"ג. שבת הגדול

הנה מגיע החג הגדול והקדוש בשנה, שבמרכזו הלילה הקדוש - ליל הסדר המקודש בקדושה עליונה. כמה מרגש לחשוב, כי בעת שיצאו ישראל ממצרים ישבו לערוך את ליל הסדר ולהודות לה' שגואל אותם ממצרים, ומאז ועד היום, שנה אחר שנה, דור אחר דור, במשך אלפי שנים, יושבים בית ישראל בלילה הזה ועושים את הסדר ומספרים ביציאת מצרים, בכדי להודות, להלל ולשבח לבורא שהצילנו ממצרים ועשה אותנו לעם. וגם אנו, זוכים ב"ה השנה להמשיך את השושלת הזו מאז יציאת מצרים. דבר מבהיל ביותר כותב ר' צדוק הכהן מלובלין (פרי צדיק, טז): 'כתוב בישעיה הנביא: "הַשִּׁיר יִהְיֶה לְכֶם - בְּלַיִל הַתְּקֵדֶשׁ חָג", כלומר, השיר הזה שאתם עתידים לשיר בגאולה העתידה, יהיה כמו השיר שאתם שרים בהתקדש ליל חג הפסח.

אומר רבי צדוק הכהן מלובלין: מי נתלה במי? קטן נתלה בגדול! והרי כאן כתוב שהשיר שישירו בגאולה העתידה יהיה כמו ליל הסדר. לומר שליל הסדר גדול אף יותר מזמן ביאת - המשיח! דבר איום ונורא שאם לא יצא מפיו של הצדיק, איננו יכולים לאומרו. אומר רבנו יונתן בן עוזיאל (על ברכת יצחק ליעקב) כי בלילה הזה יורדים טללי ברכה מהשמיים לברך את ישראל, כפי שהתברך יעקב אבינו מפיו של יצחק אבינו.

ואף כותב רבנו אור החיים הקדוש (שמות יב, מב) כי בלילה הזה ניצח אברהם אבינו בצורה ניסית את ארבעת המלכים, ואף שנחריב נפל בירושלים, וכן נרדה שנת המלך אחשוורוש והחלה ישועת ישראל. לומר שהלילה הזה כולו ניסים ומעלות גדולות, והקב"ה יורד עם כל הפמליא שלו לתוך בתי ישראל לשמוע עם המלאכים את הסדר שעושים ישראל ומספרים את הניסים שעשה ה' לעמו ביציאתו ממצרים. לכן, אומרים בעלי רשומות כי לילה זה נקרא 'ליל הסדר' לומר שכולו אוצרות וברכות, ו'סדר' הוא ראשי תיבות: 'סוד, דרש, רמז', לומר שאין בו פשט, שכל הנעשה בלילה הזה אינו כפשט. לא לחינם כותב רבנו החיד"א הקדוש כי כל מי שכועס בלילה הזה - מפסיד שפע גדול של פרנסה לכל השנה, שכן 'בפסח - נידונין על התבואה' (משנה ר"ה).

לכן, ישתדל האדם ביותר לחזק את אמונתו בחג הקדוש הזה, שכולו חג האמונה, להאמין בה' יתברך ועורר את בני ביתו בלילה הזה בסיפורי אמונה והשגחה בה' יתברך המנהל את עולמו בחסד וברחמים. לא לחינם כותב ה'נחלת יעקב' כי ארבע פעמים בשנה נוהגים ללבוש בגדי לבן, מפני שהקב"ה מכפר עוונותיהם של ישראל, והסימן שלהם הוא - 'כפרה: כי'פור, פ'סח, ר'אש השנה, היזשענא רבא. שבליל הסדר מכפר ה' עוונותיהם של ישראל. (מתוך דרשת הרב אברהם מימון שליט"א)

שנה אחת בערב פסח, ראו תלמידי של אור העולם 'הבעל שם טוב הקדוש' כי התנהגותו שונה ומוזרה מתמיד. בשעת בדיקת חמץ פניו היו קודרות וכאובות. לאחר מכן, קרא לעשרה מתלמידיו וביקש מהם לערוך עימו תיקון חצות בכוונה רבה.

כעת היה ברור לכולם כי ישנה כנראה גזירה קשה באופק, אותה מנסה הצדיק לבטל. אלא, שגם למחרת בערב פסח לא השתנה המצב ופני הצדיק המשיכו להיות חיוורות וחמורות סבר. "אנא, כווננו היום בעת התפילה את הכוונות המיוחדות של ראש השנה", ביקש הבעל שם טוב מכל תלמידיו.

- ההמשך המרתק בעמוד 4 -

לרפואה, פרנסה והצלחה: מ"א מיכאל וציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. ליאורה. אורטל חנה בת הדסה ובי"ב. פנינה בת שושנה ובי"ב. אושרית בת פנינה ובי"ב. משה שמואל בן ולדה. מוריה בת רויטל. רחל בת מרים ובעלה וכל יוצאי חלציהם. ישעיהו בן מרים. גאולה בת דבורה. דמיר בן רויטל, ליאור בן פרידה. אריאל בן רויטל. שרה חיה רפאלה בת רחל. ניסים חיים רחל בן לטיפה.

יוזג הנון: ניר ואודליה בני ציפורה.

זש"ב"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מזל. אליס בת פרידה. בת-חן בת גילה רוחמה. בנם זכרים - הדר בת נחמה.

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב שמעון בן בחריה. הרב שמעון בעדני בן חביבה. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. יחזקאל בן גורג'יי. גבריאל בן סימנה. שלום בן מנחם שמריהו. יוסף בן נגיה. פרחת בת טובה. עליזה בת מזל טוב מלאכ. פנחס בן דינה. שרית שרה בת מריאן. שלמה בן סעדיה ונדאני. רוני אהרון בת מול מלכה. עמרן יוסף בן סאלם ומרים. שרה בת קמר. רבי עובדיה בן יפת. מרים בת ר' שמריהו. שרית שרה בת ויקטוריה. גילי הכהן בן כוכבה. סוזן שושנה בת חביבה.

העלון מוקדש לרפואה שלימה נורית בת סימנה ועמרם

העלון מוקדש לעילוי נשמת שלמה בן שמחה ת.נ.צ.ב.ה

טלפון במכירת חמץ

מצוי הדבר שאדם בחוה"מ פסח יוצא מביתו להתארח כמה ימים – ועליו לדעת שבטופס מכירת החמץ צריכים לכתחילה לכתוב את מספר הטלפון שלו, כדי שהגוי יוכל לתקשר איתו, ורבים לא זהירים בכך וכותבים רק את שםם וכתובת מגורם.

הנה כתב המשנה ברורה (סי' תמ"ט ס"ק ב)

שאסור ליתן חמץ על גבי המחסן שמכר לגוי כיון שמראה בזה חוסר סמיכות דעת במכירה, ע"כ.

מזה ה'הליכות מועד' (פ"ח עמ' רמג) דהוא הדין שאם סוגר את דלת ביתו ולא מאפשר לגוי כניסה לבית, שיש בזה משום חסרון בסמיכות דעת המכירה, ולכן אדם שמתכנן לצאת מביתו בחול המועד לכמה ימים,

צריך לכתחילה לכתוב את מספר הטלפון שלו בטופס המכירה, כדי שהגוי יוכל לתקשר איתו, או שישאיר

מעלת ליל הסדר

1. המגיד מגריידיץ זצ"ל כתב דברים חוצבי להבות על קדושת ליל הסדר: "ואף מי שנולד במזל רע, בבני – בצער גידול בנים וכדומה. בבריאות או בממון – יכול להתפלל על זה בליל פסח – ליל הסדר, ויפעל לשנות מזלו לטוב".
2. כתב ה'אוהב ישראל' מאפטא זצ"ל:

ליל הסדר

"בליל הסדר ניתן לפעול אמונה בלבבות הסובבים יותר מכל זמן אחר בשנה, על ידי סיפורי אמונה ביציאת מצרים".

3. כתב הזוהר הקדוש: "באותו הלילה שיצאו ממצרים היה האור מאיר כבצהרי היום בתקופת תמוז, ז'ראו' כל העם את דינו של הקב"ה במצרים, ובמשך כל הדורות מאיר לנו הקב"ה בלילה הזה... והקב"ה וכל הפמליא של מעלה יורדים לחזות בנועם זיו עבודת בני ישראל בלילה הזה על מנת לשמוע סיפור יציאת מצרים וכל עשיית הסדר".

פסח כשר ושמח!

את מפתח ביתו אצל אחד השכנים ויתלה פתק בדלת הבית שאפשר לקבל את המפתח אצל שכן פלוני הגר בדירה פלונית.

הטעם הוא כדי שהמכירה תהיה ברת מימוש, נתאר לעצמנו אדם מוכר לחבירו את המקרר וחבירו מוצא שהדלת סגורה ואין אף אחד בבית, וכי לזה יקרא מכירה? מכירת חמץ היא מכירה גמורה לכל דבר וענין, וצריכה להיות מכירה רצינית ולא טקס בעלמא, ולכן צריך לתת לגוי אפשרות ונגישות לקחת חמצו בימי הפסח.

ומכל מקום, בדיעבד אם לא רשם את מספר הטלפון המכירה תקיפה.

ואם בשעת מכירת החמץ, המקום בו מונח החמץ היה סגור – כתב ה'חוק יעקב' שאפילו בדיעבד המכירה בטלה ומצוי הוא אצל מפעלים שלא עובדים בפסח או משפחה שיצאה מביתה,

ולכן חשוב להשאיר מס' טלפון.

הרב שמעון טיקוצקי

ספר חינוך אחרים 34 יפ"ר

איך לספר?

מספרים על הישר שלום' מבעלזא זיע"א אשר שימש בצעירותו כבעל קורא בקריאת המגילה, בהיכלו של החוזה מלובלין. לאחר שסיים לקרוא, נענה החוזה מלובלין, ואמר לו: "את הסיפור הזה כבר שמעתי פעמים רבות, אבל כמו שהאברך הזה מספר אותו – אף פעם לא שמעתי!..."

"כשאדם רוצה לספר לקהל לקוח: המשפחה והילדים, מתפללי בית הכנסת או סתם שולחן שבת עם חברים – רעיון עם סיפור, ובפרט בליל הסדר את סיפור יציאת מצרים, חשוב ביותר כיצד הוא מגיש זאת", אומר הרב שמעון טיקוצקי שליט"א, הסופר המבטיח והבולט בשנים האחרונות בציבור החרדי. "כל אב שרוצה לספר לילדיו את סיפור יציאת מצרים כראוי, יכול לבנות בתחילת אמירת ההגדה דמות של מישהו מבני ישראל, שהילדים יכירו אותה, את הדמות וגם יתחברו אליה.

זה יכול להיות דמות של אבא במצרים, או דמות של ילד, ילדה, או בחור. כדאי לתת לו שם מקורי, 'שלום בן עמרם', למשל, לצבוע אותו בדימויים משעשעים, ותיאורים שקרובים לליבם של הילדים, ממש איך הוא נראה, מה הוא לובש, כמה ילדים יש לו, ואז אחרי שכל הילדים התחברו לדמות – אפשר לצאת לדרך, כשלאורך ההגדה אתה, עורך הסדר, 'מלביש' עליו כל קטע, כל פסוק, מסביר מה

עבר על 'שלום בן עמרם' שלנו. "הנה נולד לו תינוק, מזל טוב! איזה תינוק חמוד. הוא ממש דומה לאבא, ובברית מחליטים לקרוא לו 'אליצפן' וסבתא תופרת לו את החליפה הכי יפה במצרים. אבל אוי, מה קורה פה, שליחי המלך מגיעים, פורצים הביתה, ואחד מהם, מחמוד האכזר, תופס את התינוק החמוד, ולוקח אותו כדי להשליך אותו אל היאור!".

הילדים נכנסים לאווירה, הם מבינים את קושי השעבוד! כואב להם על המצב של בני ישראל, ואז כשמגיעות עשרת המכות, הם לא סתם שומעים, שלאיזה מצרי אחד היה דם באמבטיה! זה אותו מחמוד שלפני רגע זרק את אליצפן התינוק הגינג'י ליאור!

"מחמוד שותה דם ויורק בגועל, הוא מתעורר לקול קרקורי הצפרדעים, שמעירים אותו באמצע הלילה... מגיע לו! רשע שכמותו!". עכשיו יש טעם אחר למצה ולמרור, עכשיו יש טון אחר באמירת ההגדה ובשירת הפיוטים. זה דורש קצת השקעה בתחילת הסדר, אבל זה גורם בהמשך לאמירת ההגדה לזרום בצורה חיה ואינטראקטיבית, כשכל אחד מהילדים מתכבד בתורו, לתאר כיצד מרגיש עכשיו שלום שלנו, מה הוא אומר עכשיו, איך הוא מגיב לקושי הזה, איך הוא מסתדר עם המכה הזאת... העיקר לחיות את הסיפור ולתת לו צבע וטעם אמיתי.!

הקמת הקדוש

מסכת קהלת אהבה

כולנו מתכווננים לפסח עם כל המרץ, אך ישנה הלכה אחת החשובה אצל ה' יתברך יותר מכל, ואם האדם עושה אותה – הוא משמח את בורא עולם, והקב"ה מבטיח לשלם לו על כך בשמחה בחג ובכל חייו.

מצוה הזו נקראת – 'קמחא דפסחא'. וכפי שפסק הרמ"א (תכט, סעיף א): "ומנהג לקנות חטים לחלקן לעניים לצורך פסח". וכתב רש"י (דברים טז): "אם אתה משמח את שלי (העניים והמסכנים) – אני משמח את שלך (אשתך וילדיך)". איזו ברכה מיוחדת.

חקר 'המשנה ברורה' (שם): מדוע דווקא בחג הפסח תיקנו בהלכה נתינת מעות צדקה, יותר מכל חג אחר? ותירץ 'שער הציון' (שם): "ואפשר שמשום שפסח הוא זמן חירות ויושבים מסובים, וכל אחד בביתו שמח וטוב לב, ואין זה כבוד לה' שהעניים יהיו אז רעבים וצמאים, על כן נותנים להם קמח לכל הפסח, שיוכלו גם הם לספר יציאת מצרים בשמחה". כמה גדולה וחשובה המצוה הזו!

את המעשה המדהים הבא סיפר הרב יוחנן בוטמן שליט"א, שליח חב"ד בעיר חדרה: "היה זה בערב פסח, שעות טרם התקדש החג. משפחה מאיזור הצפון הוזמנה לעשות את ליל הסדר עם משפחתם המורחבת בעיר 'מודיעין'.

הבעל יצא עם כמה ילדים ברכב אחד בשעה מוקדמת, בעוד אשתו התעכבה עם בנה הגדול, עקב הכנות ובישולים אחרונים לליל הסדר. היא לקחה על עצמה להכין את הבשרים והדגים ועדיין הדברים לא היו מוכנים. לאחר כמה שעות, העמיסה האם עם בנה הגדול את המאכלים לרכב ויצאו במהירות עם רכבם השני לכיוון העיר מודיעין. אלא שלרוע מזלם, התקבל דיווח על תאונה ל"ע בדרך, והם נתקעו בפקק

שלא זז. השעה התאחרה ועוד כמה דקות מתקדש החג. הבינו האם ובנה שאין להם ברירה, והם נכנסו במהירות לעיר הסמוכה – חדרה. היתה זו הרגשה לא נעימה, כל משפחתם המורחבת במודיעין, והם עוצרים סמוך לבניין מגורים, ומתפללים שמישהו יסכים לארח אותם בליל הסדר. בחור דתי הפנה אותם למשפחה מסוימת. בבושה ואי נעימות הם דופקים בדלת ומתפללים לישועה.

"שלוס, נתקענו בחדרה, האם אפשר אולי בבקשה לעשות אצלכם את הסדר?". "כן, בשמחה", השיבה בעלת הבית, "אך רק רגע, אשאל את בעלי", היססה.

לאחר דקה שהיתה כמו נצח, השיבה: "תוכלו בשמחה להיות אצלנו. יהיה קצת צפוף אבל נסדר. אבל חשוב לנו מאד שתדעו – אנו צמחוניים שלא אוכלים בשר ודגים בסעודה". "אין שום בעיה", שמחה האשה ובנה, "אין לנו מחסור באוכל. יש לי כאן ברכב כמות של בשר ודגים שהכנתי ל-35 איש, אעלה אותם ואוכל בהם, אני ובני לבדנו, בלי להפריע לכם". ואז, תוך דקות בודדות הם העלו מהרכב כמות של סירים וצידיניות מהרכב, עמוסים בבשר, דגים, קציצות, ומטעמים מיוחדים, אל מול עיניהם ההמומות של המארחים. ואז אירע דבר מדהים: בעלת הבית שראתה והריחה את כמויות האוכל המיוחדות, ביקשה לדבר עם האשה ובנה בצד, כדי שילדיה לא ישמעו.

עם דמעות בעיניים פנתה בעלת הבית אליהם ואמרה: "זה ממש נס מה שקורה פה מול עינינו. אגלה לך את האמת, אמרתי לך מקודם שאנו צמחוניים ולא

אוכלים בשר ודגים, אך זה לא היה נכון. אנחנו כלל לא צמחוניים, אלא פשוט עניים!".

כבר שנים שנקלענו לחובות ולמצוקה כלכלית קשה, כך שאין לנו כסף אפילו לקנות עופות ודגים, וכדי שהילדים לא ירגישו צער או מחסור אנו מסבירים להם שאנו צמחוניים, ולא מכניסים לבית בשר ודגים".

היא ניסתה להירגע והמשיכה לספר לאורחת ובנה: "את האמת, שתיכננו לעשות את ליל הסדר הערב בבית חב"ד כאן בחדרה, כיוון שאין לנו פרוטה בכיס, אך עדיין צריכים לקנות מוצרים לפסח ולא ידעתי מה עושים. פניתי לבעלי ושאלתי אותו: "מה יהיה עם צורכי החג? אנו לא בנויים נפשית לבקש נדבות ולאסוף מצרכים?". בעלי הרגיע אותי ואמר לי: "אל תדאגי, ישועת ה' כהרף עין".

הבוקר, שוב פניתי אליו ואמרתי לו: "מה עושים? מהיכן תגיע הישועה?". ובעלי חזר ואמר לי: "אל דאגה, יהיה בסדר, ה' משגיח עלינו ודואג לנו, ואם הוא רוצה – הוא ישלח לנו אוכל מוכן עד לבית".

והנה, כעת ממש הדלקתי נרות עם בכי ודמעות לה' יתברך שלא יעזוב אותנו לבד במצב הקשה הזה בבית, ואז אני שומעת את הדפיקות שלכם, כשיש לכם מזון ואוכל בשפע ל-35 סועדים. זה נס גדול מול העיניים".

הם חגגו יחד את ליל הסדר בשפע גדול ובשמחה רבה. ואף אחר החג דאגה האם ובנה למשפחה הזו ועזרה להם להשתקם כלכלית ב"ה.

"כִּי בְּגִלְל הַדְּבָר הַזֶּה יִבְרַךְ ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֶׂיךָ וּבְכָל מַשְׁלַח יָדְךָ" (דברים טו, ז), מבטיח הקב"ה בתורה לכל מי שיעזור לבניו הנזקקים.

נחשוב על הבתים היקרים של יהודים חסרי כל, ונעשה הכל ב"ה למלא את בתיים בשמחת חג, והקב"ה ייתן לכולם ברכה גדולה ושמחה עצומה!

פעם נכנס יהודי עני לפני חג הפסח אל הצדיק רבי דוד מטלנא ואמר: "בימים אלו באים הכול לשאול את הרב שאלות בהלכות הפסח. וגם לי יש שאלה גדולה: מה נאכל?". הביט הצדיק בפניו הכחושות והמורעבות של היהודי ואמר: "אתרץ לך את קושייתך", ובתוך – כך הוציא מטבע מכיסו ונתנו לו.

גזירת ליל הסדר

מסכת זו הסדר

– המשך מעמוד 1 –

לאחר התפילה אמר הבעש"ט חיזוק בדברי ביטחון בה".
"הביטחון האמיתי הוא", אמר הצדיק, "שגם כאשר האדם אינו רואה שום מוצא וישועה, הוא בוטח בה' ומאמין בישועתו הקרובה".
עוד אמר הבעש"ט: "אם רוצים לדעת אם יש לאדם ביטחון – מתבוננים אם יש בו שמחה".

לאחר שסיים את דבריו פניו נראו מעט שמחות, אך מהולות בחרדה. כך עבר ערב פסח, ברגשות מעורבים של שמחה הכרוכה במרירות-הנפש. בתפילת המנחה שוב ביקש הצדיק מכל תלמידיו לכוון את כוונות יום ראש השנה.
והנה, ליל הסדר הגיע. התלמידים הקדושים הסבו סביב רבם, וציפו בהתרגשות להסבריו ולדברי התורה הנפלאים שהיה נוהג לתבל בהם את אמירת ההגדה כבכל שנה. אך זה לא אירע באותה שנה.

הבעש"ט לא הרים את עיניו מן ההגדה כל הסדר. הוא רק קרא את הכתוב בנעימה משתפכת, ולא פסק אף לרגע קל מקריאתו. הוא לא הסביר הסברים ונתן דרשות כהרגלו.
הדבר גרם צער עמוק לכל התלמידים. הבעש"ט הקדוש השתתק, והיה שקוע בשרעפיו. דממה השתררה בחדר. גם התלמידים היו שקועים במחשבות ובהרהורים והתפללו שיחיש ה' ישועה. ואז, לפתע נשמע קול צחוק מפי הבעש"ט. התלמידים הביטו בו וראו כי עיניו עצומות, פניו לוחטות בשלהבת-קודש, והוא צוחק מתוך חדווה פנימית עמוקה.
"מזל טוב!", פקח הרב את עיניו וקרא

בשמחה, "ברוך הוא וברוך שמו הגדול, שגם יהודים שכאלו הם בבחינת ישראל, ופועלים בשמיים יותר מאשר ישראלים בעל-שם-טוב".
התלמידים שמחו מאד, אך היו סקרנים מאד לדעת על מה מדובר.
הביט בהם הצדיק וסיפר: "כעת אוכל לספר לכם תלמידיי. אמש, בערב חג הפסח השנה נגזרה גזירה חמורה על כפר גדול של יהודים בסביבתנו. הגויים החיים סביבם החליטו ביניהם לעשות פוגרום

והרג בכפר היהודי בעת שהכל מסבים בליל הסדר. היו צריכים להיות הרוגים רבים ואסון נורא ל"ע".
בראותי זאת, ניסיתי לעורר רחמים לפני היושב במרומים. הדבר לא עזר, ולכן ביקשתי גם את עזרתכם, בתפילה ובכוונות. אך הגזירה והקיטרוג היה כה גדולים, שאפילו כל מעשיי ומעשיכם, לא הועילו. לפיכך, החלטתי להשתמש בכח הגדול של מידת הביטחון, ולהשליך את כל חששותי על אבינו שבשמים.
מקודם, עם תחילת עריכת הסדר, לא הייתי רגוע מפני שידעתי כי שעת הגזירה הולכת וקרבה. אלא שממש לפני כמה רגעים התחולל פלא של ממש בשמיים בזכות זוג יהודים חשוך ילדים הגרים באותו כפר. האישי, יהודי תמים ישב עם רעייתו, קרא את ההגדה וסיפר לה את סיפור הצרות של בני ישראל במצרים,

ע"פ המדרשים. כשסיפר לה על הגזירה שזרק פרעה את כל הבנים ליאור, פרצה האשה בבכי מר. "אילו היה הקב"ה מזכה אותי בבן", אמרה, "לא הייתי מאפשרת לאיש לפגוע בבני, כפי שהוא הורה למצרים לפגוע בבניו.

הבעל, מצידו, ניסה להסביר לה כי ה' עושה הכל בצדק וברחמים, אך האשה הוסיפה וטענה בתמימותה: "אך איפה מידת הרחמים? הרי ה' רחמן, ואיך יכול הקב"ה להתנהג כך עם בנו יחידו? ואפילו אם אנחנו חוטאים לו, בכל זאת הרי אנו בניו". כך התנהלה ביניהם שיחה נוקבת-הבעל מצדיק את הקב"ה, ואילו האשה הכפרית הפשוטה, טוענת שה' היה צריך לרחם יותר על עם ישראל.

לאחר הכוס הרביעית נסתתמו טענותיו של הבעל, והוא אמר לה: "שכנעת אותי, אני חושב כמוך והצדק איתך.
הקב"ה צריך לרחם יותר על עמו". ומיד קמו שניהם והחלו לרקוד בשמחה על שהציל ה' את ישראל וגאלם.

סיים הבעש"ט הקדוש את דבריו ואמר: "באותו רגע, קיבלו בשמיים את דברי הסניגוריה של האישה הכפרית, וכאשר יצאו השניים במחול, נהייתה שמחה בכל העולמות והתבטלה הגזירה הנוראה. מיד גם אני שמחתי, ואמרתי כי יהודים פשוטים יכולים לבטל צרות וגזירות קשות יותר ממה שידע ישראל בעל שם טוב לעשות, והכל בזכות הלימוד רחמים וסניגוריה על עם ישראל, בנו אהובו של בורא עולם".

ליל הסדר לילה גדול בשנה, בו זוכים לאכול מצה, לחם האמונה והרפואה, שכותב החת"ס (ס"י קצ"ב) כי היא המצווה היחידה מהתורה שנותרה לנו מזמן הפסח בבית המקדש.

הקדשה המרכזית

העלון מוקדש לרפואה והצלחה: הרב רוני בן אורלי, אבשלום בן ויולט, יונה בדיחי בת טורקיה, גאולה בת דבורה, ולרי אריה בן אירנה, שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, יואב חי אברהם ב"ב וצאצאיו.
לזיווג הגון: בן בן נאוה, אביגיל בת מול.
לעיילוי נשמת: ירדנה בת שדרה שושנה, הרב חיים בן מלכה, גרציה בת אודט עליזה, יוסף בן זוהרה.

לכל התורמים, המפיצים והקוראים היקרים

פסח כשר וטמט

יהי רצון שנזכה לאכול מהפסחים והזבחים בבית המקדש, אמן!

יחיד יתכן שאדם בדק את רכבו בערב פסח, אך בכל זאת אסור לנסוע בו בפסח?

על פי הלכה (על לכתובת) ואלוהים יודע (על לכתובת) ואלוהים יודע (על לכתובת) ואלוהים יודע (על לכתובת)

קמחא
בואו ונעזור למשפחות אברכים תלמידי
חכמים חסרי כל לקראת פסח - 052-7137136
לתגובות: 052-7151858
רחוב משה בריל 9, ת"א, מעפ' אחיאל
DANIEL777ACHIEL@GMAIL.COM